

[Aase Olesen]

Det er altså også baggrunden for, at det radikale venstre ikke mener, at der her sker nogen egentlig overflytning, men blot en op-hævelse af en dobbeltadministration, hvilket jeg også henviste til under førstebehandlingen.

Ændringsforslag nr. 3, som drejer sig om, at man ønsker at hindre, at der kan udpeges medlemmer til amsankenævnet fra primær-kommunale socialudvalg, vil vi støtte. Ombudsmanden har flere gange beskæftiget sig med sagen, og selv om der ikke ligger en direkte henstilling fra ombudsmanden, mener vi nok, at hans betænkeligheder er så alvorlige, at de bør følges. Heller ikke jeg kan – jeg henviser til fru Birthe Nielsens ordførertale – helt forstå regeringens motiver til at gå imod dette ændringsforslag. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvad meningen skulle være med lige-frem at ønske, at der skal udpeges socialud-valgsmedlemmer til amsankenævnene.

Jeg forstod, at hr. Erik B. Smith mente, at der var taget effektive forholdsregler mod inhabilitet. Ja, det er rigtigt, der er taget den forholdsregel, at man beder de pågældende medlemmer om at forlade ankenævnet. Men det kan ikke være særlig hensigtsmæssigt, da man jo i en række tilfælde vil være ude for kommuner, der anker, og derfor vil der være inhabile i mange sager. Det mest effektive måtte dog være at sige, at de ikke hører hjemme i et amsankenævnet. Derfor stemmer vi for det ændringsforslag, som er stillet af SF og VS på dette område.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Kun en ganske kort bemærkning til fru Aase Olesen, som åbenbart ikke har hørt efter, da jeg holdt mit første indlæg. Mit indlæg om decentralisering gik på ændringen af § 10.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det bedste, man kan sige om dette forslag, er, at følgeforslaget, nemlig lovforslag nr. L 121, indtil videre er henlagt.

Det er jo i virkeligheden et samlet forslag, der tager sigte på at øge den centrale styring inden for hele ankeområdet på det sociale område, og da er det meget rart, at den del, der direkte ville have forringet ankeadgangen for brugerne af det sociale system, er for-

svundet. Det gør imidlertid ikke dette forslag særlig meget bedre, og man kunne synes, det er underligt, at det ikke bliver trukket også, samtidig med at lovforslag nr. L 121 bliver trukket.

Generelt vil jeg sige, at dette forslag med de småændringer, der ligger i det, faktisk kun sigter på én ting, og det er en yderligere styring fra statens side. Jeg har i hvert tilfælde meget vanskeligt ved at se, hvad årsagen er til, at statsamtmanden fremover skal være født medlem af amsankenævnet.

Der har ikke på noget tidspunkt under et meget langt udvalgsarbejde, et udvalgsarbejde, der har strakt sig siden januar måned, været ført en overbevisende argumentation for, at det, at statsamtmanden fremover skal være født formand for udvalget, skulle gøre ensartetheden i afgørelserne større, end den har været hidtil. Der har da heller ikke været fremsat nogen kritik fra socialministeriets eller socialministerens side af de formænd for amsankenævnene, der sidder der i øjeblikket. Derfor forekommer det temmelig underligt, og man kan selvfølgelig kun gisne om, hvorfor statsamtmanden fremover skal være født formand for amsankenævnet.

Denne gisning fører umiddelbart til, at staten på denne måde får større direkte indflydelse på, hvad der foregår i amsankenævnene. Det mener vi ikke har været meningen, eftersom det trods alt er en ankeinstans, der skal tage stilling til klager fra brugerne ude i kommunerne.

Den anden ting, man kunne gisne om, er, at man herved ønsker at puste liv i den institution, der hedder statsamtmanden, som vi godt ved i forvejen ikke har alt for mange funktioner, og som i hvert tilfælde efter vores mening har overlevet sig selv.

Ved at give denne person, statsamtmanden, en ekstra funktion er man også med til at holde ham i live som institution, og det er vi ikke interesseret i.

Vi frygter desuden, at denne ændring, hvorefter statsamtmanden bliver født formand for amsankenævnet, på længere sigt kan føre til eller vil blive brugt som argument for, at man også flytter sekretariatsfunktionerne fra de nuværende amsankenævne over til statsamtterne, hvilket jeg synes er meget uheldigt, dels fordi det kommer til at ligge direkte under staten, dels fordi man derved ødelægger eller i hvert tilfælde i høj